

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.
תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.
תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

בפני כב' השופט פליקס גורודצקי

תובע בתמ"ש 41662-10-18 ג.ה

נגד

נתבעת בתמ"ש 41662-10-18 ג.ה

תובעת בתמ"ש 18596-11-18 א.ה

נגד

הנתבעים בתמ"ש 18596-11-18
1. ג.ה
2. ג.ה

תובע בתמ"ש 45967-11-18 ג.ה

נגד

נתבעת בתמ"ש 45967-11-18 ג.ה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

פסק דין

לפניי שלושה הליכים משפטיים העוסקים בזכויות מקרקעין הרשומות כחלקה ____ וחלקה ____ בגוש ____ (להלן, בהתאם לטענות הצדדים: "הדירות"):

תמ"ש 41662-10-18 – תביעה שהגיש מר ג.ה (להלן: "האיש") כנגד הגב' ג.ה (להלן: "האישה") למתן סעד הצהרתי לפיו הוא זכאי להגנה מכוח סעיף 33 לחוק הגנת הדייר, התשל"ב – 1972 (להלן: "תביעת האיש").

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

1 במסגרת ההליך עתר האיש למתן צו מניעה קבוע, האוסר על האישה ו/או מי מטעמה למכור את
2 הזכויות בדירות ו/או לפנות אותו ו/או את א.ה, הבת המשותפת שלו ושל האישה (להלן: "הבת")
3 מהדירות.

4
5 **תמ"ש 18596-11-18** – תביעה שהגישה הבת כנגד האיש והאישה (להלן: "הצדדים") למתן סעד
6 הצהרתי לפיו היא זכאית לגור בדירה לכל ימי חייה (להלן: "תביעת הבת").

7
8 **תמ"ש 45967-11-18** – תביעה שהגיש האיש כנגד האישה לביטול חיובו בדמי שימוש (להלן: "תביעה
9 לביטול דמי שימוש").

רקע עובדתי רלוונטי לכל ההליכים

- 10
11
12
13 1. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י בשנת 1988 ועלו לישראל בשנת 1997.
- 14
15 2. כנובע מקשר הנישואין של הצדדים נולדה בשנת 1998 הבת, כיום בת 22.
- 16
17 3. בעניינם של הצדדים התנהלו מספר הליכים משפטיים וביניהם תביעה רכושית שהגישה
18 האישה כנגד האיש במסגרת תמ"ש 27682/09 (להלן: "התביעה הרכושית").
- 19
20 4. במסגרת התביעה הרכושית ניתן על ידי כבוד השופט (בדימוס), מנחם הכהן ביום 09.12.14
21 פסק דין (להלן: "פסק הדין").
- 22
23 5. פסק הדין קבע, בין היתר, כי הדירות אשר היו רשומות על שם האיש, הן הדירות המשותפות
24 לצדדים וניתן צו לפירוק השיתוף. עוד נקבע כי האישה זכאית לדמי שימוש ראויים בגין
25 השימוש שהאיש עשה בדירות וכן למחצית מכספי פיצויים שקיבל האיש, בגין עסקת רכישה
26 דירות בשכונת ממילא בירושלים (להלן: "דמי הפיצוי").
- 27
28 6. רישום הדירות על שם האישה התעכב והוא בוצע, בסופו של יום, רק בשנת 2018.
- 29
30 7. האישה פתחה הליכים בלשכת הוצל"פ למימוש פסק הדין. ב"כ האישה מונתה ככונסת
31 הנכסים וניתן צו לפינוי האיש והבת מהדירות.
- 32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

- 1 8. במסגרת תביעת האיש, ניתן צו זמני המעכב את הליכי הפינוי, עד להכרעה בתביעה.
- 2 **תביעת האיש**
- 3 **עיקר טענות האיש**
- 4
- 5 9. התביעה מוגשת בעקבות הליכי פינוי ועיקולים שנקטה האישה במסגרת תיק ההוצל"פ.
- 6
- 7 10. האיש זכאי להגנה מכוח **סעיף 33 לחוק הגנת הדייר, התשל"ב – 1972** (להלן: "**החוק**").
- 8
- 9 11. במסגרת התביעה הרכושית עתרה האישה, בין היתר, למחצית מסכום הפיצוי שקיבל האיש
- 10 בגין ביטול עסקת רכישת דירות בפרויקט בשכונת ממילא בירושלים.
- 11
- 12 12. האישה הגישה את פסק הדין לביצוע בלשכת ההוצל"פ בטענה כי לפי פסק הדין היא זכאית
- 13 לסך של 1,000,000 ₪ והיא ביקשה למנות את ב"כ ככונסי נכסים למימוש הזכויות על פי פסק
- 14 הדין.
- 15
- 16 13. הדירות משמשות כחטיבה אחת למגורי האיש והבת.
- 17
- 18 14. בהתאם לפסק הדין, מחצית הזכויות בדירות נרשמו ביום 02.10.18 על שם האישה.
- 19
- 20 15. האיש והבת מתגוררים בדירות, באופן רציף, משנת 2002.
- 21
- 22 16. הדירות הינן קורת הגג היחידה של האיש והבת.
- 23
- 24 17. בהחלטה מיום 16.05.10 נקבע כי שתי הדירות שימשו את האיש והבת ולמעשה היו מקשה
- 25 אחת.
- 26
- 27 18. האיש ביקש לבטל את הליכי הכינוס וביקש להורות על סגירת הליכי ההוצל"פ. בעקבות
- 28 בקשתו, ביקש כב' רשם ההוצל"פ (להלן: "**כב' הרשם**") הבהרה של פסק הדין ובית המשפט
- 29 (כבוד השופט (בדימוס) מנחם הכהן) נתן פסק הבהרה, אשר עמד בסתירה לפסק הדין
- 30 ולהחלטות הקודמות.
- 31

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

19. על פי פסק הדין, האישה זכאית למחצית מדמי הפיצוי, מבלי שהאיש יכול לנכות חובות בגין עסקה זו (למעט חובות מיסים). ערעור שהגיש האיש לבית המשפט המחוזי נדחה והוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון אשר טרם הוכרעה.
20. בחודש מאי 2018 ניתן לבקשת כונס הנכסים צו לפינוי הדירות. האיש הגיש בקשה לביטול הליכי הפינוי וזאת בין היתר מכוח הוראת **סעיף 33 לחוק** ו/או **סעיף 38 לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז – 1967** (להלן: "**החוק**").
21. על פי הדין, על האישה להוכיח כי האיש אינו זכאי להגנה לפי **סעיף 33 לחוק** ולפי **סעיף 38 לחוק**.
22. בהחלטה מיום 09.10.2018 דחה כב' הרשם את בקשת האיש להגנה מכוח **סעיף 38 לחוק** עת קבע כי האיש אינו זכאי לדיור חלוף מכיוון שהוא בעל יכולת להשיג קורת גג אחרת. ביחס ל**סעיף 33 לחוק** נקבע כי, הסמכות לדון בטענה זו מסורה לבית המשפט ולא לרשם הוצאה לפועל.
23. האיש עותר לסעד הצהרתי לפיו הוא דייר מוגן, אשר זכאי להגנה הקבועה ב**סעיף 33 לחוק** ומשכך לא ניתן לפנות אותו ואת הבת מהדירות.
- עיקר טענות האישה**
24. לאחר שניתנה החלטת כב' הרשם למימוש פסק הדין ולפינוי הדירות, האיש נקט בתחבולה תוך הטעית כב' הרשם. לאחר שנדחו טענות האיש, נקבע מועד חדש לפינוי ליום 12.11.18.
25. ביום 06.11.18 הגיש האיש "בדקה התשעים" בקשה להורות על עיכוב הליכי הפינוי ולאחר קיום דיון בבקשתו התקבלה.
26. בפסק הדין ניתנו הוראות לביצוע פירוק השיתוף ונקבע כי על האיש להעביר לאישה סך העולה על 1.5 מיליון ₪.
27. ערעור שהגיש האיש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהגיש האיש לבית המשפט העליון נדחו.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.
תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.
תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

- 1
2 28. ביום 29.06.15 פתחה האישה בהליכי ההוצל"פ לצורך ביצוע פסק הדין.
3
4 29. ביום 18.05.16 מונתה ב"כ האישה ככונסת נכסים לצורך ביצוע פירוק השיתוף, מכירת הדירות
5 ומימוש זכויותיו של האיש לצורך תשלום החוב הכספי לאישה. אין ממש בטענת האיש כי
6 המינוי של כונסת הנכסים הוא לצורך תשלום החוב הכספי בלבד.
7
8 30. הזכויות בדירות הועברו על שם האישה בהתאם לפסק הדין.
9
10 31. ביום 06.02.18 ניתנה החלטת כב' הרשם המורה על פינוי האיש והבת מהדירות. ערעור שהגיש
11 האיש לבית המשפט המחוזי נדחה.
12
13 32. לאחר דחיית הערעור נקבע מועד הפינוי ליום 05.08.18 וההודעה על הפינוי נמסרה לאיש ולב"כ
14 באמצעות שיחת טלפון.
15
16 33. ימים ספורים לפני מועד הפינוי, הגיש האיש בקשה לבטל את הליכי הפינוי, במסגרתה טען כי
17 מדובר בדירה אחת ומשכך הוא זכאי לדיור חלוף.
18
19 34. ביום 08.10.18 התקיים דיון בפני כב' הרשם וביום 10.10.18 ניתנה החלטה הדוחה את כל
20 טענות האיש. על החלטה זו הוגש ערעור. תביעתו של האיש הוגשה תחילה לבית משפט השלום,
21 והיא הועברה לבית המשפט לענייני משפחה מטעמי סמכות עניינית.
22
23 35. בקשת האיש לעכב את הליכי הפינוי התקבלה. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט
24 המחוזי נדחתה.
25
26 36. חוב האיש בלשכת הוצאה לפועל עומד כיום על סך של 2,652,000 ₪.
27
28 37. הדירות הן דירות נפרדות לחלוטין, דירה אחת נמצאת בקומה הראשונה מצד שמאל והדירה
29 השנייה נמצאת בקומה השנייה בצד ימין. מכיוון שמדובר בשתי דירות נפרדות, לא חלה ההגנה
30 הקבועה בס' 33 לחוק.
31

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

- 1 38. בדיון שהתקיים ביום 07.08.18 בלשכת ההוצל"פ טען האיש כי מדובר בדירה אחת ומשכך
2 זכאי הוא לדיון חלוף ולא לסעדים **מכוח ס' 33 לחוק**. כב' הרשם קבע כי האיש נהג בחוסר
3 תום לב כאשר ניסה להטעות את כב' הרשם ביחס למצב הפיסי של הדירות.
- 4 39. האיש לא למד לקח ובמסגרת הבקשה שהגיש לבית משפט השלום טען כי המדובר בדירת
5 מגורים אחת. לאחר שנתגלו כזביו, הודתה ב"כ האיש בדיון שהתקיים ביום 06.11.18 כי מדובר
6 בשתי דירות נפרדות ולא בדירה אחת.
- 7
- 8 40. האיש והבת, כל אחד מהם מתגורר בדירה אחרת.
- 9
- 10 41. האיש אינו זכאי להגנות מכוח **ס' 33 לחוק** ומכוח **ס' 38 לחוק**.
- 11
- 12 42. לאחר רישום הדירות על שם האישה, האיש הוא הבעלים של מחצית משתי הדירות.
- 13
- 14 **דיון והכרעה**
- 15
- 16 43. לאחר עיון בעמדות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להידחות.
- 17
- 18 44. במסגרת הסיכומים, האיש ביקש למקד את טענתו, בין היתר, בהליך בו מונתה ב"כ האישה
19 ככונסת הנכסים. לטענתו, הליך הכינוס מתנהל בתיק ההוצל"פ מס' 526402-06-15 אשר עוסק
20 בביצוע של החלק הכספי של פסק הדין (להלן: "**הליך ההוצל"פ**") ולא במסגרת ההליך
21 523529-03-18 אשר עוסק בפירוק השיתוף בדירות (להלן: "**הליך ההוצל"פ הנוסף**").
- 22
- 23 45. האיש מוסיף בסיכומים כי אין גם תחולה ל**ס' 40 א (ב) לחוק המקרקעין תשכ"ט 1969** (להלן
24 - "**חוק המקרקעין**") הקובע כי: "**הוראות סעיף 33 לחוק הגנת הדייר [נוסח משולב]**, התשל"ב-
25 1972, לא יחולו לגבי מי שהיה שותף בדירה שבית המשפט החליט על פירוק השיתוף בה, כאמור
26 בסעיף קטן (א)" כאשר מטרת המכירה אינה פירוק השיתוף אלא גביית חוב כספי.
- 27
- 28 46. עוד מוסיף האיש כי **ס' 40 א (ב) לחוק המקרקעין** שולל הגנת **ס' 33 לחוק** רק אם מכר נעשה
29 בתנאים המפורטים ב**ס' 40 א (א) לחוק המקרקעין** הקובע כי: "**החליט בית המשפט לפי סעיף**
30 40, על פירוק השיתוף במקרקעין משותפים שהם דירה של בני זוג המשמשת להם למגורים, בדרך
31 של מכירה, לא יורה על ביצועה והמכירה תעוכב, כל עוד לא נוכח בית המשפט כי לילדי בני הזוג

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

- 1 הקטינים ולכן הזוג המחזיק בהם, יחדיו, נמצא הסדר מגורים אחר המתאים לצרכיהם, לרבות הסדר
2 ביניים למגורים זמניים המתאים לצרכיהם, לתקופה שיקבע", דהיינו כשמדובר בדירה של בני זוג
3 המשמשת להם למגורים.
4
5 47. משכך, ומשעה שהליכי הפינוי מתנהלים בהליך ההוצל"פ ולא בתיק ההוצל"פ הנוסף, חלה
6 לכאורה ההגנה הקבועה בחוק.
7
8 48. לא ניתן לקבל טענה זו של האיש.
9
10 49. ראשית, יש להתחקות אחר תכליתו של ס' 33 לחוק.
11
12 50. בע"א 127/06 בנק הפועלים בע"מ – משכן נ' לאה נגר ואח' מיום 19.02.09 (פורסם בנבו)
13 הבהיר בית המשפט העליון כי:
14
15 *"תכליתו של הסעיף סוציאלית והוא נחקק סמוך לאחר הקמת המדינה*
16 *על רקע מציאות חברתית של מחסור בדירות, מתוך רצון להגן על*
17 *דיירים מפני אובדן קורת הגג שלהם ומפני דרישת דמי שכירות בלתי*
18 *סבירים (וראו הוראות פרק ב' לחלק ב' לחוק הגנת הדייר)".*
19
20 51. במילים אחרות, ס' 33 לחוק, שהוא סעיף סוציאלי במהותו, נועד להגן על הצד החלש בפני
21 אובדן של קורת גג. ס' 33 לחוק לא נועד לאפשר סיכול של חלוקת רכוש משותף של בני זוג
22 הנמצאים בהליך של גירושין.
23
24 52. מכל מקום, לטעמי, ס' 33 לחוק לא נועד לסכל את מטרת המחוקק ביצירת איזון בין בני זוג
25 מתגרשים ולצמצם את חוסר השוויון הגלום ביחסי הממון ביניהם **ראו: תמ"ש 29202-05-14**
26 **מיום 18.12.18 (פורסם בנבו)** לכן, אין לאפשר מצב בו האיש "בחסות" של ס' 33 לחוק, ימשיך
27 להחזיק לבדו ברכוש המשותף בעוד שהאישה, כעשור לאחר הגירושין, לא קיבלה סך כלשהו
28 בגין הרכוש המשותף.
29
30 53. שנית, לטעמי, אין בכוחו של ס' 33 לחוק כדי למנוע פירוק שיתוף בנכסי מקרקעין. זאת, הן
31 לאור הוראת ס' 37 לחוק המקרקעין אשר מאפשרת לשותף במקרקעין לדרוש פירוק שיתוף
32 במקרקעין "בכל עת" והן לאור הגדרת הזכות לפירוק שיתוף כזכות חוקתית אשר מעוגנת

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

- 1 בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ראו: תמ"ש (יר') 14556/98 מיום 20.01.09 (פורסם בנבו);
2 תמ"ש (ת"א) 50380/09 מיום 2.12.10 (פורסם בנבו); תמ"ש 50257-11-11 מיום 7.11.12
3 (פורסם בנבו); תמ"ש 30671-06-15 מיום 14.02.16 (פורסם בנבו).
4
5 54. **שלישית**, בעניינם של הצדדים ניתן פסק דין הכולל הוראה לפירוק השיתוף. ספק בענייני אם
6 יש בכוחו של **ס' 33 לחוק** כדי למנוע מימוש של פסק הדין הן מכיוון שפסק דין דורש את ביצועו,
7 אלא אם בוטל ראו: בג"צ 4805/07 המרכז לפלורליזם יהודי-התנועה ליהדות מתקדמת
8 בישראל נ' משרד החינוך, סב(4) 571; תמ"ש 46648-04-14 מיום 6.11.16 (פורסם בנבו) והן
9 מכיוון שאי קיום פסקי דין של בית המשפט, מהווה הפרה של שלטון החוק, ופוגע ביסודות
10 הדמוקרטיים עליהם בנויה החברה השווה: ע"פ 5338/17 משה אבוטבול ראש עיריית בית
11 שמש ואח' נ' נילי פיליפ ואח' מיום 1.11.18 (פורסם בנבו).
12
13 55. לכן, במקרה שלפניי, באיזון של מכלול השיקולים, הזכות לפירוק השיתוף והזכות למימוש
14 פסק הדין גוברות על ההגנה אשר מעניק **ס' 33 לחוק**.
15
16 56. הדבר נכון ביתר שאת נוכח "הקול הקורא" בפסיקה לפרש בצמצום את הזכויות המוענקות
17 לדיירים מוגנים מכוח החוק, עד אשר יבוא המחוקק ויאמר את דברו ונוכח הביקורת שנמתחה
18 בפסיקה על החוק ראו: רע"א 7411/12 הוניג נ' גונן (פורסם בנבו, 18.12.2013); ע"א 3295/94
19 פרמינגר נ' מור, פ"ד נ(5) 111 (1997); ע"א 1679/01 משכן בנק הפועלים למשכנתאות
20 בע"מ נ' שפייזמן, פ"ד נז(2) 145; רע"א 11152/05 בנק לאומי למשכנתאות בע"מ נ'
21 פלונית מיום 31.07.06 (פורסם בנבו), 31.7.06.
22
23 57. ער אני לטענת האיש בסיכומים כי **ס' 33 לחוק** לא בוטל וכי הוא מהווה הוראת חוק קיימת.
24 אכן, כל עוד לא השתנה המצב החוקי, יש להקפיד על קיומן של הוראות החוק ככתובן וכלשונו
25 ראו: רע"א 6892/13 חיימוביץ ואח' נ' אוריון ואח' (פורסם בנבו, 23.2.14).
26
27 58. יחד עם זאת, ההלכה שנפסקה בבית המשפט העליון בנוגע לצמצום של **ס' 33 לחוק** (ולא
28 לביטולו) היא הלכה מחייבת ראו: **ס' 20 (ב) לחוק יסוד: השפיטה** ויש לפעול על פיה.
29

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

- 1 לסיכום נקודה זו ייאמר כי, בין אם הליכי הפנוי התנהלו בהליך ההוצל"פ ובין אם התנהלו
2 בהליך ההוצל"פ הנוסף, אין בכוחו של ס' 33 לחוק כדי למנוע את הזכות לפירוק השיתוף או
3 את הזכות למימוש של פסק דין חלוט.
4
- 5 60. מחלוקת נוספת בין הצדדים עוסקת בשאלה האם עסקינן בדירה אחת כטענת האיש או שמא
6 בשתי דירות כטענת האישה. ההכרעה במחלוקת רלוונטית לפרשנות של ס' 33 לחוק הקובע,
7 בין היתר :
8
- 9 "א) החזיק אדם בנכס כשהוא בעלו או חוכרו-לדורות, או אחד הבעלים
10 או החוכרים-לדורות, ופקעה זכותו בנכס מחמת מכירתו בהוצאה לפועל
11 של פסק דין או של משכנתה או בפשיטת רגל, או מחמת חלוקת הנכס
12 במשפט חלוקה או בהסדר קרקעות או מחמת חלוקתו על ידי רישום בפנקס
13 הבתים המשותפים כאמור בסעיף 42 לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969, -
14 יהיה המחזיק לדייר של בעלו החדש של הנכס, או של החוכר-לדורות
15 החדש (ההדגשה לא במקור – פ.ג.)
16
- 17 61. המחלוקת הוכרעה למעשה בפסק הדין. בס' 3 לפסק הדין תחת הכותרת "טענות הנתבע"
18 נקבע כי :
19
- 20 " לדבריו ... נותרו רק שתי דירות ב... "ראו: עמ' 3 ש' 31-30 לפסק הדין.
21
- 22 "... טען הנתבע כי מדובר בדירות שלו בלבד ... "ראו: עמ' 4 ש' 1 לפסק הדין.
23
- 24 62. יוצא, איפוא, כי במסגרת התביעה הרכושית טען האיש כי עסקינן בשתי דירות ולא בדירה
25 אחת. בתוך כך, האיש אינו יכול לטעון בהליך זה טענה סותרת.
26
- 27 63. בע"א 810/17 גיל באשה נ' סמי גרדג' ואח' מיום 31.10.18 (פורסם בנבו) שב בית המשפט
28 העליון בפעם נוספת על ההלכה לפיה :
29
- 30 "הכלל בדבר השתק שיפוטי נועד להתמודד עם מצבים, בהם בעל דין
31 מעלה טענות סותרות במסגרת הליכים שונים. על-פי כלל זה, בעל

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. ה. נ' ה.

1 דין הטוען טענה מסוימת מושתק – במצבים מסוימים – מלטעון
 2 טענה הפוכה בהליך אחר. זאת, בין אם הטענות מופנות כלפי אותו
 3 בעל דין, ובין אם הן מופנות כלפי בעלי דין אחרים (ראו: רע"א
 4 4224/04 בית ששון בע"מ נ' שיכון עובדים והשקעות בע"מ, פ"ד
 5 נט(6) 625, 633 (2005) (להלן: עניין בית ששון); ע"א 6181/08 שמואל
 6 וינוקור נ' ממונה מס ערך מוסף עכו [פורסם בנבו] (28.8.2012) (להלן:
 7 עניין וינוקור); ע"א 1445/11 מרטינו נ' רילוב, [פורסם בנבו] פסקה 24
 8 (25.11.2012) (להלן: עניין מרטינו).

9
 10 תכליתו של הכלל בדבר השתק שיפוטי היא, "למנוע פגיעה בטוהר
 11 ההליך השיפוטי ובאמון הציבור במערכת המשפט וכן להניא מפני ניצולם
 12 לרעה של בתי המשפט... הדגש בהשתק השיפוטי הינו על היחס בין בעל
 13 הדין לבין בית המשפט" (עניין בן ששון, עמ' 633). לתכלית זו שני
 14 היבטים: בהיבט המוסרי, הנגזר מעיקרון תום הלב, מבקש הכלל
 15 למנוע ניצול לרעה של בתי המשפט; בהיבט המעשי, נועד הכלל כדי
 16 למנוע קבלת החלטות סותרות על ידי טריבונלים שיפוטיים שונים
 17 (ראו: עניין וינוקור, פסקה 10; עניין מרטינו, פסקה 24).

18
 19 64. בתוך כך, נקבע בפסיקה כי מי שטוען טענות עובדתיות סותרות בהליכים משפטיים שונים יש
 20 לראותו כמי שנוהג בחוסר תום לב, כמי שעושה שימוש לרעה בהליכי בית משפט ופוגע בטוהר
 21 ההליך המשפטי ובהשלטת הצדק. ההסבר שניתן לכך הוא שמדובר בהתנהגות שמנוגדת
 22 לעיקרון תום הלב ו/או לתקנת הציבור הסולדת ממניפולציות בהליכים משפטיים ראו: ע"א
 23 1393/92 נעמי קזצ'קוב הבל נ' צפורה (פרנסיס) קזצ'קוב, פ"ד מח(4) 358, 361 (1994); ע"א
 24 372/85 פרץ נ' פרץ, פ"ד מ(4), 781, 787.

25
 26 65. על רק טענות האיש במסגרת ההליך הרכושי כי עסקינן בשתי דירות, נקבע בפסק הדין כי:
 27
 28 " ... החלו הצדדים להתגורר בנפרד כל אחד בדירה אחרת..." ראו: עמ' 8 ש' 28-29 לפסק
 29 הדין.
 30

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. ה. נ' ה.

- 1 " מדובר בשתי דירות שנרכשו לאחר נישואי הצדדים, האחת בשנת 1990 (להלן תיקרא גם
2 "הדירה הראשונה", והשנייה בשנת 1998 (להלן תקרא גם "הדירה השנייה") "... **ראו: עמ' 13**
3 **ש' 3-4 לפסק הדין.**
4
5 "כיום הדירות שתיהן רשומות על שם הנתבע "... **ראו' עמ' 13 ש' 10 לפסק הדין.**
6
7 במישור האופרטיבי נקבע כי יבוצע "... רישום משותף של הצדדים שניהם בדירות אלה ופירוק
8 השיתוף בהן", האיש " ... נכון להיום עושה שימוש בשתי הדירות "... **ראו: ס' 74 לפסק הדין.**
9
10 גם כב' הרשם בהחלטה מיום 10.10.18 – ועסקין בהחלטה חלוטה – קבע כי : .66
11
12 " החייב נהג בחוסר תום לב בבקשה כאשר ניסה להטעות את הרשם בנוגע למצב הפיסי של
13 הדירות. מניסוחי הרישום ומעדות המצהירים לפניי, עולה כי מדובר בשתי דירות נפרדות,
14 בעלות כניסה נפרדת שאינן מחוברות" **ראו: עמ' 2 לנספח ו' לסיכומי האישה.**
15
16 למעשה, די היה בקביעות בפסק הדין ובהחלטת כב' הרשם, כמו גם באופן רישום הדירות .67
17 בלשכת רישום המקרקעין, כדי להגיע למסקנה כי עסקין בשתי דירות נפרדות וזאת ללא כל
18 צורך בשמיעת הראיות בהליך זה. ואולם, גם בהליך שלפני הוכח כי עסקין בשתי דירות
19 נפרדות שכן :
20
21 דירה אחת נמצאת בקומה הראשונה בצד שמאל ודירה שנייה נמצאת בקומה השנייה בצד ימין
22 **ראו: פרוט' מיום 27.03.19 עמ' 18 ש' 4-11, פרוט' מיום 02.04.19 עמ' 15 ש' 4-13 ;**
23
24 אחת הדירות הושכרה, בשעתו, ל _____ ולזוג צעיר **ראו: פרוט' מיום 27.03.19 עמ' 19 ש' 33**
25 **עד עמ' 14 ש' 1 והצדדים ובת גרו בדירה השנייה ראו: פרוט' מיום 27.03.19 עמ' 26 ש' 33 עד**
26 **עמ' 27 ש' 2 ;**
27
28 לאחר פרידת הצדדים, האיש גר בדירה אחת והאישה גרה בדירה השנייה **ראו: פרוט' מיום**
29 **27.03.19 עמ' 31 ש' 30 ;**
30
31 בין שתי הדירות מפריד גרם מדרגות **ראו: פרוט' מיום 27.03.19 עמ' 18 ש' 12-13 ולציבור**
32 **הרחב יש גישה למדרגות אלו ראו: פרוט' מיום 9.9.19 עמ' 39 ש' 27-28.**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

- 1
- 2 68. ודוק. העובדה כי האיש והבת החליטו כי הם משתמשים בשתי הדירות – והשניים הודו
- 3 בחקירתם כי עסקינן בשתי דירות **ראו: פרוט': מיום 27.3.19 עמ' 18 ש' 18-19 ופרוט' מיום**
- 4 **2.4.19 עמ' 15 ש' 15** והעובדה כי כך הם נוהגים "ימים ימימה" **ראו: פרוט' מיום 2.4.19 עמ'**
- 5 **15 ש' 30 אין בה** כדי להפוך את שתי הדירות לדירה אחת.
- 6
- 7 69. לפיכך, עסקינן בשתי דירות נפרדות ולא בדירה אחת ונוכח הגדרת "נכס" – **דירה או בית עסק**
- 8 **ראו: ס' 1 לחוק**, משעה שעסקינן בשתי דירות, לא חלה ההגנה הקבועה **ס' 33 לחוק**.
- 9
- 10 70. האיש טען בסיכומיו אגב הפנייה לע"א 705/70 **צבי שמעוני נ' יוסף גרשון פ"ד כה (2) 717,**
- 11 **723 (להלן: "פס"ד שמעוני")** כי הגנת **ס' 33 לחוק** אינה מוגבלת לנכס אחד ובאופן עקרוני אין
- 12 מניעה שהגנת החוק תחול על שתי דירות, כאשר מתקיים בכל אחת מהן תנאי שהדירה
- 13 משמשת לצרכי מגורים.
- 14
- 15 71. אין לקבל טענה זו של האיש.
- 16
- 17 72. ראשית, הנסיבות בפס"ד שמעוני היו שונות מהמקרה שלפניי ונקבע בו, בהתאם לנסיבות שם,
- 18 כי:
- 19
- 20 "באופן עקרוני אין מניעה לכך, שהגנת החוק תהא פרושה על שתי דירות, והוא, כאשר
- 21 נתקיים בכל אחת מהן התנאי, שהדירה משמשת צרכי מגורים של דייר, כגון שתי דירות
- 22 המוחזקות בידי אדם העובד מחצית השבוע במקום אחד ומחצית השבוע במקום אחר, ושכר
- 23 גלל כן דירה בכל אחד משני מקומות עבודתו (ההדגשה לא במקור – פ.ג.)"
- 24
- 25 73. שנית, טענת האיש בסיכומים כי ניתן להחיל את **ס' 33 לחוק** על שתי הדירות "מתנגשת"
- 26 בטענתו כי עסקינן בדירה אחת.
- 27
- 28 74. בסיכומים טען האיש טענה נוספת לפיה האישה הסכימה להחזקתו בדירת המגורים. עסקינן
- 29 בטענה שנטענה לראשונה בסיכומים ודינה להידחות מטעם זה בלבד **ראו: רע"א 496/89 סאלם**
- 30 **סלאמה אל-קאלאב נ' אוניברסיטת בן גוריון בנגב פ"ד מה(4) 343.**
- 31

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. ה. נ' ה.

75. דין הטענה להידחות גם לגופה. ההלכה שנקבעה בבית המשפט העליון בג"צ 323/81 וילוזני נ' בית הדין הרבני הגדול, מיום 19.5.82 (פורסם בנבו) שרירה וקיימת גם כיום ובימים אלה ממש קבע בית המשפט המחוזי בירושלים ב"א 72645-02-19 שרם נ' טיטלבוים מיום 09.01.20 (פורסם בנבו) כי:

" על פי ההלכה, מחזיק בנכס לא יהיה לדייר מוגן לפי החוק, אלא אם החזיק בנכס "החזקה ייחודית כדין", וכאשר מדובר בנכס משותף, החזקה ייחודית שהיא בהסכמת השותפים. "כאשר חזקתו הבלעדית בדירה המשותפת היא בניגוד לרצון השותף האחר, בין אם מלכתחילה פלש לדירה שלא בהסכמת שותפו... ובין שלכתחילה החזיק בדירה בהסכמת שותפו, אך כעבור זמן התנגד שותפו לחזקתו הבלעדית בה... אין הוא מחזיק בדירה באופן בלעדי כדין, ושותף-מחזיק כזה לא יהיה לדייר מוגן לפי סעיף 33(א) האמור " (בג"צ 323/81 וילוזני נ' בית הדין הרבני הגדול, [פורסם בנבו], 19.5.82, פסקה 9). נפסק כי החזקה תיחשב כהחזקה כדין רק כאשר ניתנה הסכמה פוזיטיבית לחזקה ייחודית, בין אם הובעה במפורש ובין אם היא משתמעת מהתנהגות הצד האחר (ע"א 753/82 פלונית נ' פלוני, [פורסם בנבו], 11.12.83, ע"א 175/81 אדמיר פתוח ואדריכלות בע"מ נ' קלו, [פורסם בנבו], 26.11.84, פסקה 4, ע"א 171/83 טאובמן נ' טאובמן, [פורסם בנבו], 30.12.85, ע"א 458/82 וילנר נ' נוביץ, [פורסם בנבו], 27.1.88). עוד נפסק כי עצם עזיבת הנכס, יהא טעמה אשר יהא, לא תיחשב כהסכמה להחזקה ייחודית בנכס ע"י שותף שהמשיך להחזיק בו (ענין פלונית, ענין כובשי, פסקה 21). גם מקום בו החזיק שותף בנכס בתחילה בהסכמת שותפו אך כעבור זמן התנגד השותף להחזקתו הבלעדית, לא יראו בו מחזיק בהחזקה ייחודית כדין והוא לא יהיה לדייר מוגן (ענין וילוזני, פסקה 9). הלכה זו הוחלה גם לגבי שותפים לנכס שהם בני זוג וגם כאשר לשותפים אחרים".

76. בעניינינו – לא הוכח שהאישה הסכימה כי האיש יחזיק בדירות. בד בבד עם עזיבת אחת הדירות, הגישה האישה את התביעה הרכושית ראו: ס' 1 לפסק הדין, במסגרתה עתרה לסעד הצהרתי ביחס לדירות אשר היו רשומות, בעת הרלוונטית, על שם האיש, לפירוק השיתוף בהן ולדמי שימוש ראויים.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

- 1 הגשת התביעה הרכושית, מלמדת על סירוב האישה להסכים להחזקת הדירות על ידי האיש
2 **ראו והשוו: עמ"ש 21352-12-18 מיום 27.08.19 (פורסם בנבו).**
3
- 4 78. אין בעובדה כי האישה לא אמרה לאיש או לבת לעזוב את הדירה או בעובדה כי מסרה להם
5 את המפתחות **ראו: ס' 29 לסיכומי האיש**, כדי ללמד על הסכמתה להחזקת הדירות על ידי
6 האיש **השוו: בעמ"ש (ת"א) 7396-12-09 [פורסם בנבו]; תלה"מ 44814-11-16 מיום**
7 **17.09.17 (פורסם בנבו).**
8
- 9 79. לא ניתן לקבל את טענת האיש **בס' 34 לסיכומים** כי העובדה שהאישה דרשה וזכתה בדמי
10 שימוש ראויים, מלמדת כי מגורי האיש בדירה היא על דעתה.
11
- 12 80. הבסיס המשפטי לחיוב בעלים משותפים בתשלום דמי שימוש בגין שימוש בלעדי בדירת
13 מגורים מצוי, בראש ובראשונה, **בסעיף 33 לחוק המקרקעין**.
14
- 15 81. בית המשפט העליון **בע"א 1492/90 נאיפה סעיד זרקא נ' סלמאן (פורסם בנבו)** קבע כי החובה
16 המוטלת **עפ"י סעיף 33 לחוק המקרקעין** קיימת במקרה בו אחד השותפים במקרקעין משתמש
17 בהם באופן בלעדי, ומונע מייתר השותפים להשתמש במקרקעין **ראו: תלה"מ 37242-03-19**
18 **מיום 22.03.20 (פורסם בנבו).**
19
- 20 82. לפיכך, מניעת השימוש במקרקעין על ידי אחד השותפים, ולעתים זו יכולה להיות מניעה פיסית
21 או מניעה הלכתית, לאחר הגירושין, אין פירושה כי השותף השני הסכים למגוריו של הראשון
22 בדירה.
23
- 24 83. בנוסף, טענת האיש כי הדרישה לשכר ראוי עשויה להתפרש כהסכמה להחזקת הנכס המשותף
25 על ידי אחד השותפים, איננה מתיישבת עם אחת המטרות של דמי השימוש הראויים והיא
26 לעודד פירוק השיתוף בנכס מקרקעין **ראו: תמ"ש 42381-01-14 מיום 7.12.14 (פורסם בנבו).**
27
- 28 84. מכאן, טענת האיש כי דרישת האישה לדמי השימוש נועדו לשמש הסכמה להחזקתו על הדירות
29 נדחית.
30
- 31 85. לאור כל הטעמים דלעיל, תביעת האיש לסעד המצהיר כי הוא דייר מוגן – נדחית.
32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

1 .86 כפועל יוצא, מבוטל הצו המעכב את ביצוע פינוי הדירות שניתן בהחלטה מיום 7.11.18.

2

3

הוצאות משפט

4

5 .87 לאור התוצאה מצאתי מקום לחייב את האיש בהוצאות משפט בגין הליך זה בסך של 40,000

6

שה שישולם לאישה בתוך 30 יום.

7

8

9

תביעת הבת

10

11

עיקר טענות הבת

12

13 .88 הבת מתגוררת ברח' _____ מאז היותה בת 4.

14

15 .89 הדירה מורכבת משתי יחידות, האחת בקומה הראשונה והשנייה בקומה השנייה.

16

17 .90 שתי היחידות נמצאות באותו הבניין ושתייהן משמשות למגורי האיש והבת.

18

19 .91 הדירה משמשת קורת הגג היחידה של הבת ואין לה מקום מגורים אחר.

20

21 .92 הדירה, על שני חלקיה, רשומה על שם האיש וישנה החלטה שיפוטית הקובעת כי הדירה שייכת

22

לצדדים.

23

24 .93 הצדדים התחייבו והסכימו למגורי הבת בדירה.

25

26 .94 האישה התחייבה בפני הבת בצורה מפורשת כי זו האחרונה תוכל להישאר לגור בדירה ללא

27

הגבלת זמן ו"עד ליום האחרון".

28

29 .95 גם האיש הסכים למגורי הבת בדירה כשהוא הבטיח שאין לו כל רצון או כוונה לפנותה

30

מהדירה.

31

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

- 1 , במסגרת הליכי הוצל"פ ננקטו ההליכים לפינוי הדירה ולמכירתה. אם יפנו את הבת מהדירה,
2 לא יהיה לה היכן לגור.
3
4 .97 האישה מעולם לא ביקשה מהבת לעזוב את הדירה.
5
6 .98 בשנת 2009, כאשר האישה עזבה את הדירה, היא מסרה לבת את המפתחות והודיעה כי אינה
7 זקוקה להם עוד.
8
9 .99 לפני שהאישה עזבה את הדירה, היא חיפשה דירות להשכרה.
10
11 .100 לאור הבטחת האישה, לבת רשות בלתי חוזרת לגור בדירה ולא ניתן לבטל רשות זו ללא
12 הסכמתה.
13
14 .101 יש לחייב את האישה לקיים את הבטחתה בהתאם להוראות הדין והעיקרון כי התחייבות יש
15 לכבד.
16
17 **עיקר טענות האישה**
18
19 .102 הבת עברה הסתה קשה על ידי האיש כנגד האישה והיא משמשת כיום ידו ארוכה.
20
21 .103 ההסתה "עברה שלב" והסלימה לכדי הגשת תביעת הבת.
22
23 .104 האיש ביקש לערב את הבת בהליכי ההוצל"פ והוא "זכה" למורת רוחו של כב' הרשם.
24
25 .105 אין המדובר בשתי יחידות דיור, אלא בשתי דירות נפרדות אשר רשומות כיום על שם הצדדים.
26
27 .106 האישה מעולם לא התחייבה כלפי הבת כל התחייבות הנוגעת למגוריה בדירה ולא בכדי לא
28 מציינת הבת מה הוא מועד ההתחייבות הנטען ולא מצרפת כל אסמכתא או ראיה אחרת
29 המעידה על קיום התחייבות זו.
30
31 .107 לחלופין, אף אם נאמרו דברים כלשהם בעניין מגורי הבת בדירה, הרי שמדובר בדברים
32 שנאמרו בין בת לאם ולא בדברים שנאמרו במסגרת משפטית מחייבת.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

- 1
2 108. כאשר עזבה האישה את הדירה הבת הייתה בת 11 שנים ומשכך אין משמעות לדברים שנאמרו
3 בעלמא, וודאי אין להם תוקף משפטי מחייב.
4
5 109. לחלופי חילופין, ככל שיתברר כי מדובר בהתחייבות, הרי שזו היא התחייבות לתת מתנה אשר
6 פוקעת בתנאים הקבועים לחוק המתנות.
7
8 110. האיש מחזיק היום בשתי דירות ששווים עומד על סך של 8,000,000 ₪ ואילו האישה לא קיבלה
9 עד היום סך כלשהו בגין הרכוש המשותף.
10
11 111. במועד עזיבת הדירה, האיש נטל מהאישה את המפתחות, כך שלא ייתכן כי האישה מסרה את
12 המפתחות לבת.

עיקר טענות האיש

- 13
14
15
16
17 112. כל מה שנאמר בכתב התביעה של הבת הוא אמת.
18
19 113. האישה נתנה לבת את מפתחות הדירה.
20
21 114. האישה מבקשת להשליך את הבת ולהותירה ללא קורת גג וללא כל פתרון דיור אחר.
22
23 115. כבוד השופט (בדימוס) מנחם הכהן, הציע לצדדים לרשום את שתי הדירות, בתנאים מסוימים,
24 על שם הבת והאישה סירבה להצעה זו.
25
26 116. מי שפתח בהליכים המשפטיים זו האישה ולא הבת. האישה אף טענה כי לבת אין מעמד
27 משפטי בהליכי ההוצל"פ.
28
29 117. כל הטענות של האישה בכתב ההגנה הן כזב.

גדר המחלוקת

30
31
32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.
תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.
תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

1 118. גדר המחלוקת בהליך זה היא האם האישה התחייבה כי הבת תוכל להתגורר באחת הדירות
2 כל חייה.

דיון והכרעה

3
4
5
6 119. לאחר עיון בעמדות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להידחות.

7
8 120. ראשית, סעיף 23 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג – 1973 (להלן: "חוק החוזים") מאפשר
9 עריכת חוזה בעל פה.

10
11 121. "כאשר עסקינן בהסכם בעל פה, נטל ההוכחה רובץ על הטוען לקיומו של החוזה והמבקש
12 להוכיח את תנאיו. במסגרת יחסים משפחתיים המושתתים לרוב על יחסי אמון בין הצדדים,
13 יש לבחון את טענות הצדדים בנוגע לקיומו של הסכם בעל פה תוך שימת דגש על מרבית
14 הנסיבות החיצוניות האופפות את ההסכמה הנטענת ובכלל זה התנהגות הצדדים לפני, בעת
15 ולאחר עריכת ההסכם, עדויות חיצוניות ועוד" ראו: תמ"ש 7320-11-13 מיום 21.05.17
16 (פורסם בנבו).

17
18 122. כשעסקינו בבני משפחה, ודאי באם ובת, קשה לצפות שעד חיצוני יהיה נוכח בכריתת ההסכם
19 ועל בית המשפט להיעזר בראיות אחרות המוצגות בפניו, בכלל זה עדות כל הצדדים
20 ובמסמכים, כדי לחלץ מהם את העובדות ראו: תמ"ש 42290/09 מיום 13.05.12 (פורסם בנבו).

21
22 123. בעניין שלפני, הטענה לא הוכחה בכל דרך שהיא. האישה הכחישה את ההתחייבות בס' 7 לכתב
23 ההגנה וגרסתה זו לא נסתרה בחקירה הנגדית ראו: פרוט' מיום 2.4.19 עמ' 27 ש' 33-34, עמ'
24 36 ש' 10-12.

25
26 124. מנגד, השתכנעתי כי האיש והבת עשו יד אחת כנגד האישה. די באופן בו האיש חקר את הבת
27 בחקירה הנגדית ושלט בעדותה באופן מוחלט - "זהו מספיק לי..." ראו: פרוט' מיום 2.4.19
28 עמ' 21 ש' 9; "זה מספיק א'..." ראו: פרוט' מיום 2.4.19 עמ' 21 ש' 16; "תסתכלי עלי ..
29 א'..." ראו: פרוט' מיום 2.4.19 עמ' 22 ש' 17; "א' תסתכלי עלי..." ראו: פרוט' מיום 2.4.19
30 עמ' 22 ש' 19 כדי להטיל ספק ממשי במהימנות הגרסאות של האיש והבת השוו: השוו: סעיף
31 54 לפקודת הראיות (נוסח חדש) תשל"א-1971; ע"א 295/89 רוזנברג נ' מלאכי, פ"ד מו(1)
32 733, 738.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

- 1
- 2 125. בנוסף, על כוונת הצדדים ניתן ללמוד גם מהתנהגות מאוחרת יותר ע"א 196/87 שויגר נ' לוי,
- 3 פ"ד מו(3) 2; תמ"ש 11-10-11-28043 מיום 11.12.16 (פורסם בנבו). העובדה שהאישה בשנת
- 4 2009 הגישה את התביעה הרכושית, בה עתרה, בין היתר, לפירוק השיתוף בדירות, מלמדת על
- 5 כוונתה שלא לאפשר לבת להתגורר בדירה ללא הגבלת זמן.
- 6
- 7 126. בפרק "ראיות להבטחה" לסיכומים הבת ביקשה ללמוד על קיום ההבטחה מתוך
- 8 "האינדיקציה" ראו: ס' 11, 29 לסיכומי התובע ו"ההגיון" ראו: ס' 20, 22, 29 לסיכומי
- 9 התובעת בעוד שעל בית המשפט להכריע על פי הדין והראיות ראו: תמ"ש 14-12-30366
- 10 מיום 2.3.16 (פורסם בנבו) והראיות הדרושות להוכחה, כאמור, לא הובאו.
- 11
- 12 127. כפועל יוצא, ההסכם בעל פה בין האישה לבין הבת (שהייתה בעת עזיבת האישה את דירתה
- 13 בת 11) לא הוכח.
- 14
- 15 128. שנית, הלכה היא, כי קיימת מניעות להעלות טענות שחובה היה להעלותן בהתדיינות קודמת
- 16 בין הצדדים וחלפיהם ראו: ע"א 4087/04 גורה נ' בנק לאומי לישראל בע"מ מיום 8.9.05
- 17 (פורסם בנבו); ע"א 102/88 אבוניל נ' אבוניל, פ"ד מו(1) 741 (1992).
- 18
- 19 129. לטענת הבת, גם האיש הבטיח לה את המשך מגוריה בדירה ללא הגבלת זמן ראו: ס' 8 לכתב
- 20 התביעה. טענה זו לא הוכחה על ידי האיש בכתב ההגנה.
- 21
- 22 130. הענקת זכות המגורים לבת ללא הגבלת זמן עשויה הייתה להוות טענת הגנה בעלת משקל
- 23 במסגרת התביעה הרכושית. ואולם, טענה זו לא נטענה על ידי האיש במסגרת התביעה
- 24 הרכושית והעלתה, לראשונה, במסגרת תביעת הבת, פוגמת במהימנותה.
- 25
- 26 131. שלישית, במסגרת כתב התביעה, הבת לא נקבה במועד בו האישה התחייבה להעניק לה זכות
- 27 המגורים במי מהדירות.
- 28
- 29 132. בחקירה העידה הבת כי האישה התחייבה בפניה כי תוכל להמשיך להתגורר בדירה כל החיים,
- 30 כאשר השתיים הלכו לראות את הדירות השכורות עבור האישה ראו: פרוט' מיום 2.4.20 עמ'
- 31 23 ש' 11-14.
- 32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

- 1 133. האישה והבת הלכו לראות את הדירות השכורות לפני עזיבת האישה את הדירה **ראו: פרוט'**
2 **מיום 2.4.20 עמ' 16 ש' 29-31; עמ' 26 ש' 2-3**, דהיינו בשנת 2009 **ראו: ס' 1 לפסק הדין**.
3
4 134. בשנת 2009 הדירות היו רשומות על שם האיש **ראו: ס' 36 לפסק הדין** ולאישה לא היו הזכויות
5 במי מהדירות. משכך, האישה לא יכלה להעניק לבת את מה שאין לה **ראו והשוו: בע"ם**
6 **3872/14 מיום 8.9.14 (פורסם בנבו); בע"מ 612/16 מיום 30.03.16 (פורסם בנבו)**.
7
8 135. קביעה זו מייתרת את הצורך לדון בטענת התובעת בסיכומים כי עסקינן במתנה שהושלמה
9 כאשר בבחינת למעלה מן הצורך ייאמר כי טענה זו נטענה לראשונה בסיכומים ודי בכך כדי
10 לדחותה.
11
12 136. הוא הדין ביחס לטענה כי לבת ניתנה רשות בלתי הדירה לגור בדירה, הן מכיוון שטענה זו
13 סותרת את הטענה בדבר הענקת זכות המגורים במתנה והן מכיוון שבהתאם לפסיקת בית
14 המשפט העליון **ברע"א 1156/02 חי נ' לידאי, פ"ד נז (3) 949, 955-957**, רשות חינוך אינה
15 יכולה ככלל להיות בלתי הדירה, והיא ניתנת לביטול בכל עת **ראו: עמ"ש 4194-10-17 מיום**
16 **8.1.19 (פורסם בנבו)**.
17
18 137. מכל הטעמים דלעיל, תביעת הבת נדחת.

הוצאות משפט

- 21
22 138. לאור התוצאה מצאתי מקום לחייב את הבת בהוצאות משפט בגין הליך זה בסך של 20,000 ₪
23 שישולם לאישה בתוך 30 יום.
24

תביעה לביטול דמי שימוש

- 25
26
27 139. בתביעה זו עתר האיש לביטול דמי שימוש ראויים שנפסקו לטובת האישה בפסק הדין.
28
29 140. הנימוק המרכזי להגשת התביעה הוא העובדה כי הבת בגרה ומשכך, האיש אינו מחויב
30 בהוצאותיה.
31

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.

תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

- 1 141. נוכח העובדה כי פסק הדין הפך לחלוט, האיש נשאל בדיון שהתקיים ביום 19.02.19 אודות
2 המסגרת הנורמטיבית לתביעתו. האיש הסביר כי תביעתו מוגשת בשל "שינוי נסיבות ושינוי
3 טענות מהצד השני" **ראו: פרוט' מיום 19.2.19 עמ' 10 ש' 18-19**.
4
5 142. לאיש ניתנה הזדמנות להגיש בתוך 7 ימים הודעה המפרטת את המסגרת הנורמטיבית, מכוחה
6 הוגשה תביעתו ונקבע כי בהעדר ההודעה התביעה תמחק ללא צו להוצאות.
7
8 143. האיש הגיש הודעה וטען כי הוא אינו מבקש לבטל פסק דין חלוט. יחד עם זאת, לאור שינוי
9 הנסיבות שבא לידי ביטוי בבגרותה של הבת ולאור טענת האישה כי האיש והבת מתגוררים
10 בשתי דירות נפרדות, יש מקום לבטל את החיוב בדמי השימוש.
11
12 144. ההודעה הועברה לתגובת האישה אשר טענה, בין היתר, כי לא ניתן לבטל פסק דין חלוט.
13
14 145. בדיון שהתקיים ביום 27.3.19 הנושא נדון שוב ולצדדים ניתנה ההזדמנות להגיש עמדה נוספת
15 בתוך 7 ימים. האיש הסכים לסילוק התביעה, בין היתר, על דרך מחיקתה ללא צו להוצאות
16 והאישה עתרה לדחיית התביעה, אגב חיוב האיש בהוצאות.
17
18 146. משעה ששני הצדדים הסכימו על סילוק התביעה – ולשם סילוק התביעה על הסף בית המשפט
19 לא זקוק להסכמת הצדדים והוא רשאי לעשות זאת אף מיוזמתו ובכל עת **ראו: תקנות 100 ו-101**
20 **101 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד – 1984** - התביעה תסולק על הסף וכל שנותר הוא
21 להכריע על אופן סילוק התביעה על הסף.
22
23 147. עיון בשתי התקנות האמורות מלמד כי ניתן להורות הן על מחיקת התביעה והן על דחייתה.
24
25 148. על מחיקת התביעה ניתן להורות מכיוון שהתביעה אינה מגלה עילה כלפי האישה.
26
27 149. העובדה שהבת בגרה והאיש אינו חב עוד בסיפוק צרכיה, מאפשרת לאיש לפעול לסילוקה של
28 הבת מהדירה או לקבלת דמי שכירות בגין מגוריה בדירה.
29
30 150. העובדה שהאישה טענה, לשיטת האיש, טענות שונות בנוגע לדירות – ובפועל אין עסקינן
31 בטענות שונות מכיוון שהאישה מעולם לא טענה כי עסקינן בדירה אחת, אין בה כדי לשנות
32 את המצב הפיסי והמשפטי של הדירות.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 אפריל 2020

תמ"ש 41662-10-18 ה. נ' ה.
תמ"ש 18596-11-18 ה. נ' ה.
תמ"ש 45967-11-18 ה. נ' ה.

1

2 151. על דחיית התביעה ניתן להורות נוכח מעשה בית דין. פסק הדין הוא פסק דין רכושי חלוט
3 ובשונה מענייני המזונות והמשמורת, אין בשינוי הנסיבות כדי להביא להתדיינות מחודשת
4 בעניין זה.

5

6 152. לפיכך, התביעה נדחית. יחד עם זאת, משעה שהתביעה נדחתה ללא הליך של הוכחות ונדונה
7 בקדם משפט משותף ביחד עם שני ההליכים הנוספים, לא אעשה צו להוצאות בגין הליך זה.

8

9

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

10

11

המזכירות תשגר את פסק הדין לצדדים ותסגור את כל ההליכים.

12

13

14

15

16

ניתן היום, כ"ו ניסן תש"פ, 20 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

17

פליקס גורודצקי, שופט

18

19